

gorenjetgo

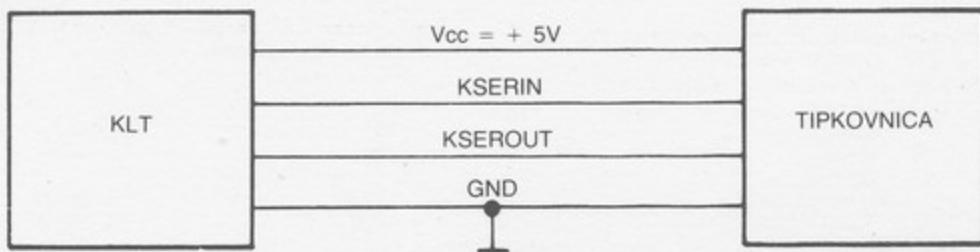
tovarna gospodinjske opreme
n. sol. o., titovo velenje, celjska 5a

**Navodila servisna
Tipkovnice terminala (Cherry)**

KAZALO

1. Splošni opis	4
2. Osnovne tehnične lastnosti	5
3. Opis delovanja	5
3.1. Procesor 8035 s programskim pomnilnikom	7
3.2. Stikalna matrika z vmesniki	7
3.3 Vmesniki za indikatorske lučke in zvonec	7
3.4. Vmesniki za komunikacijo s KLT	7

1. Splošni opis

Slika 1.1.: Povezava med KLT in tipkovnico

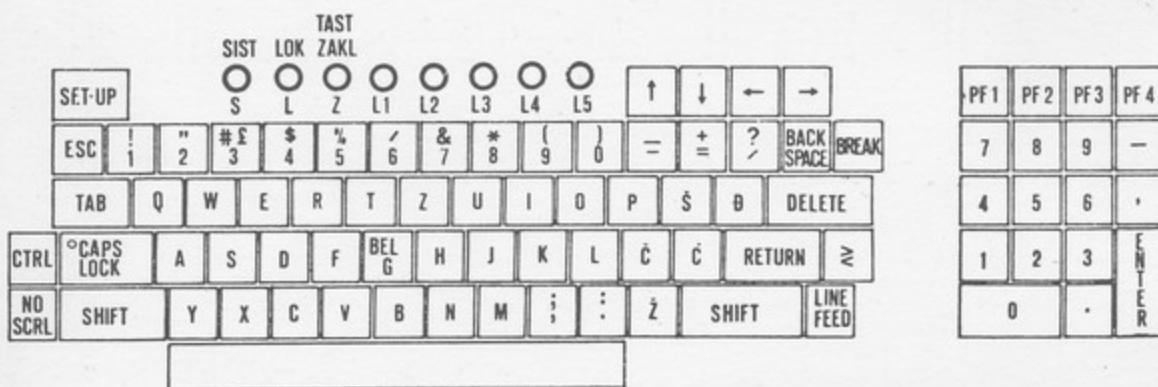
Tipkovnica je vhodna enota terminala. S pomočjo tipk vnašamo podatke (znače) v terminal in s tem v računalnik. Hkrati pa ima tipkovnica še indikatorske lučke (L1 do L8), s katerimi KLT označi trenutno stanje terminala. Opis za pomen in uporabo lučk ter tipk je v navodilu za uporabo (terminala).

Tipkovnica je serijsko povezana s KLT, kar pomeni, da se serijsko kodirani znaki prenesejo v KLT po eni žici, ukazi za tastaturo, ki so tudi serijsko kodirani, pa se v tipkovnico prenesejo po drugi žici. Povezava med njima je narisana na sliki 1.1.

Pomen in časovni potek teh signalov je opisan v OPISU DELOVANJA logične kartice terminala in poglavju 2 tega priročnika.

Tipkovnica je inteligentna, njen sestavni del je mikroprocesor. Vse funkcije, ki jih opravlja, so realizirane s programsko opremo. Z enostavno zamenjavo programa lahko zamenjamo tudi tip tipkovnice.

Razpored tipk in indikatorskih lučk ustreza VT 100 standardu. Napisan je na sliki 1.2.

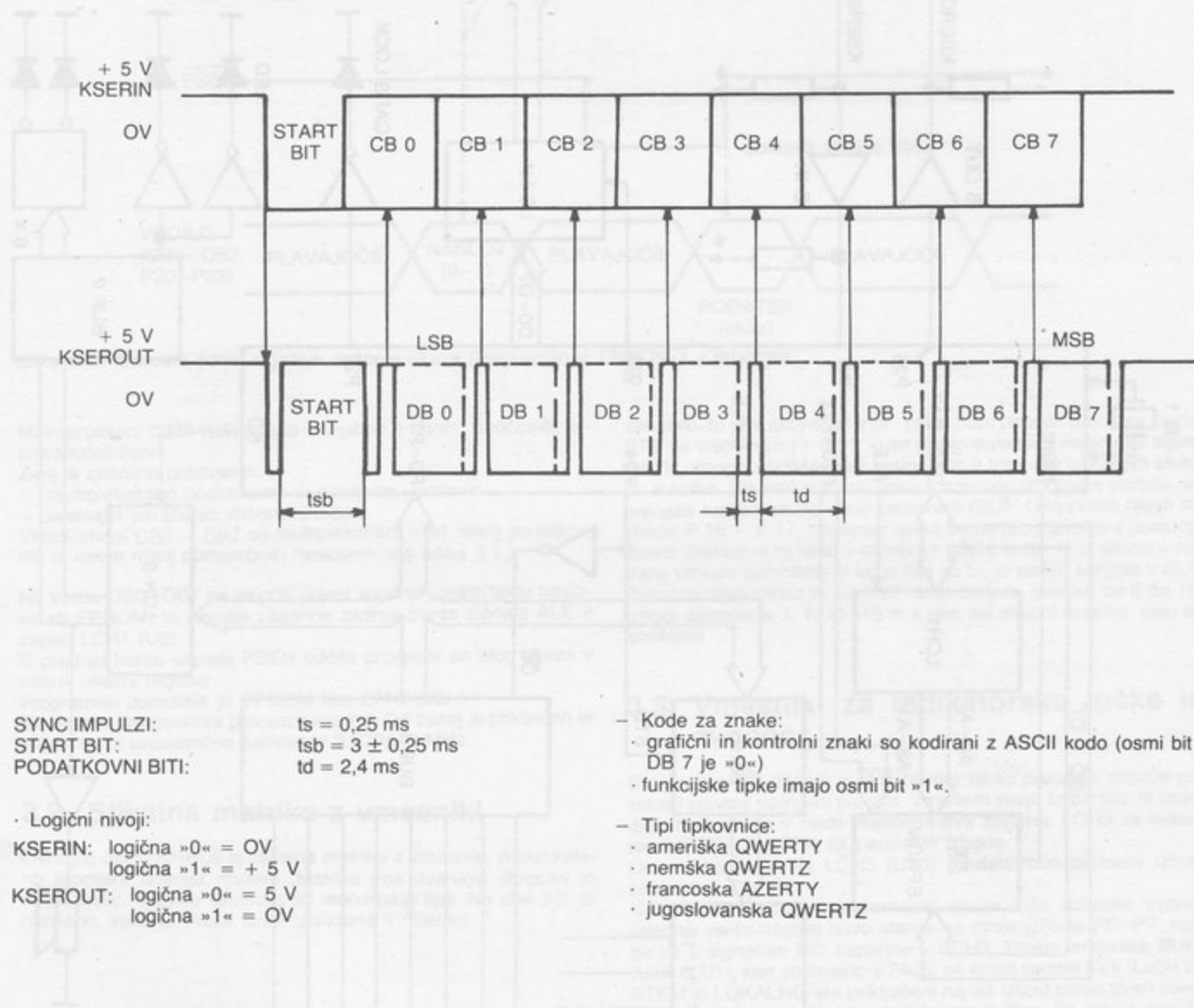

Slika 1.2.: Razpored tipk in indikatorskih lučk tipkovnice

2. Osnovne tehnične lastnosti

- Sestavni del je mikroprocesor 8035 (enočipni mikroračunalnik) in 2 k zlogov zunanjega EPROM pomnilnika;
- Tipke so mehanska stikala z vgrajenimi diodami;
- Indikatorske lučke so LED diode;

- Alarm je zgrajen s piezzo kristalom in lahko generira dva tona:
 - nizki ton (keyclick) in
 - visoki ton (alarm – Bell).
- Napajanje in poraba: $\pm 5V \pm 5\%$, 0,600 A
- Serijski vhodi/izhodi, obremenljivi z enim LS TTL bremenom:
 - časovni potek signalov:

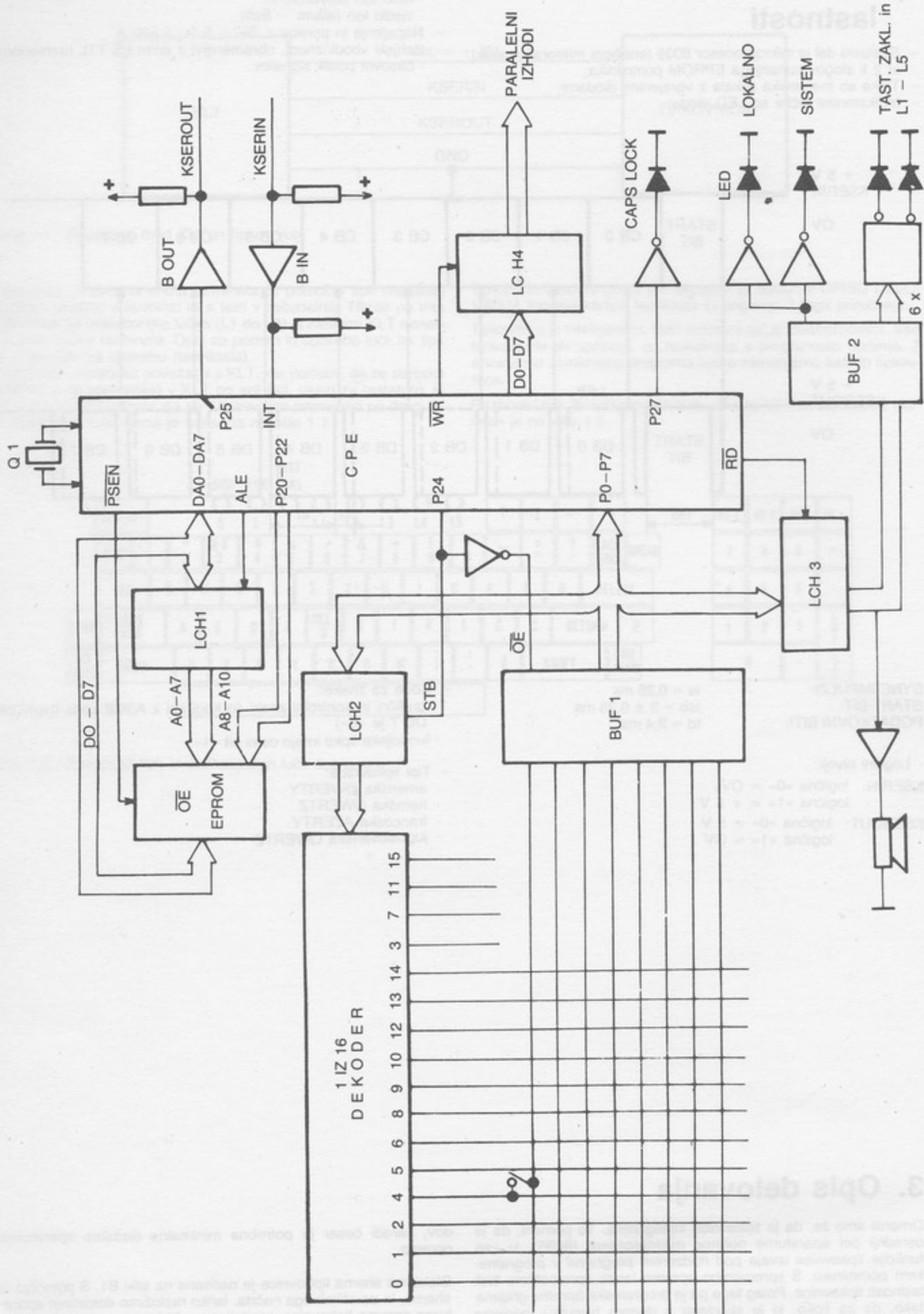
3. Opis delovanja

Omenili smo že, da je tipkovnica inteligentna. To pomeni, da je osrednji del aparатурne opreme mikroprocesor (8035), ki vse funkcije tipkovnice izvaja pod nadzorom programa v programs-kem pomnilniku. S spremembjo opreme lahko spremenimo tudi lastnosti tipkovnice. Poleg tega pa je programska oprema grajena tako, da za tipko, ki je stisnjena v danem trenutku, generira ustrezno ASCII kodo in jo serijsko pošlje v logično kartico terminala (KLT).

Hkrati pa zna sprejeti serijsko kodirane ukaze iz KLT in izvede ustrezno akcijo, ki jo ukaz zahteva. Mikroprocesor INTEL 8035 je enočipni mikroračunalnik in je zelo primeren za aplikacijo kot je tipkovnica. Že sam mikroprocesor ima 16 paralelnih vhodov/izhodov, zaradi česar je potrebna minimalna dodatna aparatura oprema.

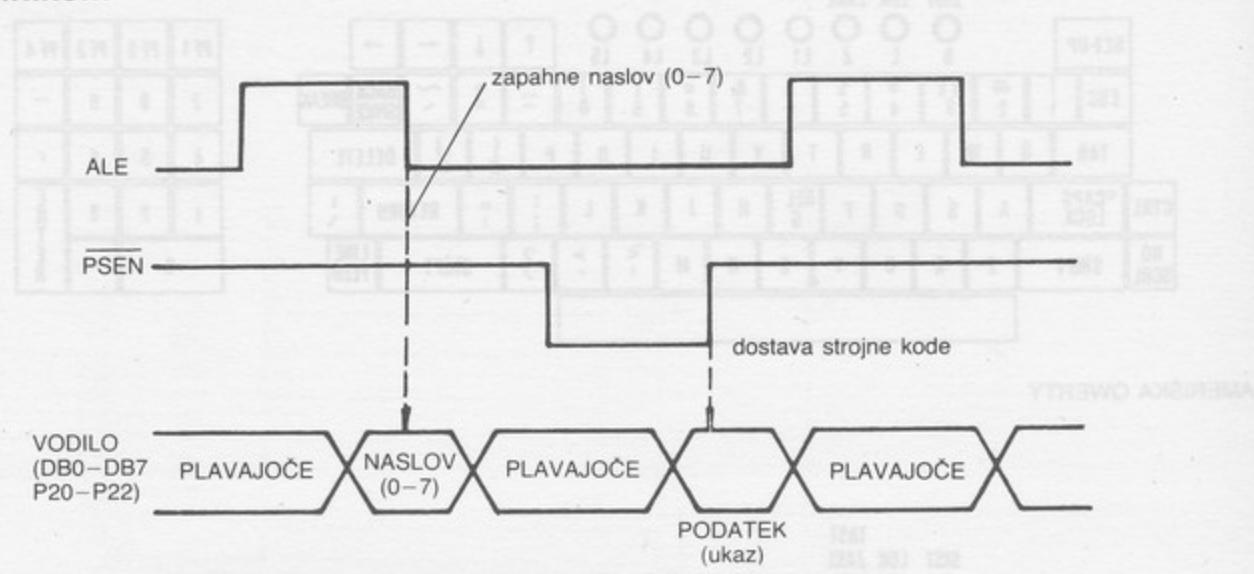
Blokovna shema tipkovnice je narisana na sliki B1. S pomočjo te sheme, in pa stikalnega načrta, lahko razložimo delovanje aparaturne opreme tipkovnice, razdeljene v štiri osnovne sestavne dele:

- procesor 8035 (CPE) s programskim pomnilnikom,
- stikalna matrika z vmesniki,
- vmesniki za indikatorske lučke in zvonec,
- vmesniki za komunikacijo s KLT.

B1: Blokovna shema tipkovnice

3.1. Procesor 8035 s programskim pomnilnikom

Slika 3.1.: Časovni potek signalov dostave ukaza (instrukcije) iz EPROM-a v procesor.

Mikroprocesor 8035 (U5) spada v družino 8-bitnih enočipnih mikroravnalnikov.

Zanj je značilno predvsem:

- multipleksirano podatkovno in naslovno vodilo in
- šestnajst paralelnih vhodov/izhodov.

Vhodi/izhodi DB0 – DB7 so multipleksirani med osem podatkovnih in osem manj pomembnih naslovnih linij (slika 3.1.).

Na vodilu DB0–DB7 se najprej pojavi spodnjih osem bitov naslova za EPROM; te signale zapahne zadnja fronta signala ALE v zapah LCH1 (U8).

S prednjo fronto signala PSEN odčita procesor en zlog ukaza v interni ukazni register.

Programski pomnilnik je EPROM tipa 2716 (U6).

Sistemski uro generira procesor interni. Od zunaj je priključen le kristal Q1 z resonančno frekvenco 3.579545 MHz.

zeka nivo, to je v aktivno stanje. Tako nato postavi procesor signal STB na visok nivo (+ 5 V), ki se preko invertorja invertira v signal OE, ki omogoči odčitavanje stanja tipk v trenutno izbranem stolpcu matrike. Če smo pritisnili tipko v trenutno izbranem stolpcu, se prenese nizek nivo na vhod vmesnika (BUF 1) in preko njega na vhode P 10 – P 17. Procesor lahko sedaj programsko s pomočjo tabele prekodira to tipko v ustrezeno ASCII kodo, ki jo shrani v notranji vmesni pomnilnik in ko je čas za to, jo pošlje serijsko v KLT. Procesor periodično in po vrsti izbira stolpce matrike od 0 do 15. Izhodi dekoderja 3, 7, 11, 15 in s tem isti stolpci matrike, niso izkoriščeni.

3.3. Vmesniki za indikatorske lučke in zvonec

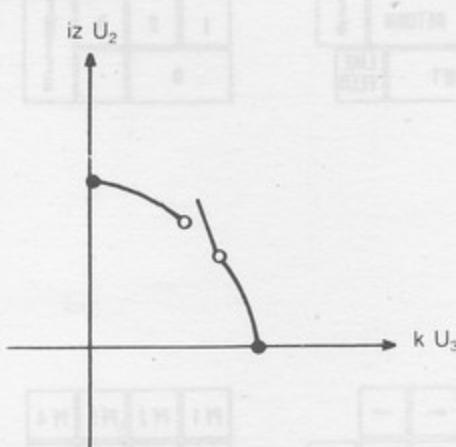
S signalom \overline{RD} (Read) in \overline{WR} (Write) lahko procesor doseže poseben zunanji pomnilni prostor. V našem vezju ta prostor ni zaseden, temveč sta v njem vključena dva zapaha: LCH3 za indikatorske lučke in LCH4 za paralelne izhode.

Osem vhodov vezja LCH3 (U10) predstavljajo paralelni izhodi procesorja P0–P7.

Kadar hoče procesor spremeniti stanje lučk oziroma zvonca (alarm), vpiše najprej novo stanje na svoje izhode P0–P7, nato pa jih s signalom RD zapahne v LCH3. Preko vmesnika BUF2 (U12 in U1), kjer so invertorji 7406, se krmi sedem lučk. Lučki SI-STEM in LOKALNO sta priključeni na isti izhod preko dveh inverterjev tako, da istočasno svetijo ena lučka. En izhod zapaha LCH3 je preko tranzistorja povezan na piezotipko, s pomočjo katerega generiramo zvočne signale:

- indikacija pritiska tipke (keyclick),
- zvonec (Bell).

Pomen indikatorskih lučk in zvočnih alarmov je opisan v OPERATORJEVEM PRIROČNIKU.

Slika 3.2.: Vezava tipke v matriko

Kadar stisnemo tipko, povežemo ustrezeni izhod 1 iz 16 dekoderja (U2) na pripadajoči vhod vmesnika (U3). Na izhodih P 10 – P 13 procesor generira zaporedne binarne vrednosti od 0000_B do 1111_B (15_D). Ti signali so povezani na vhod zapaha (LCH 2 – 74175 in signal STB (izhd P 24 procesorja) vsako vrednost posebej zapahne v LCH 2. Izhodi zapaha so povezani na vhod dekoderja, ki postavi ustrezen izhod (glej tehnične podatke za dekoder) na ni-

3.4. Vmesniki za komunikacijo s KLT

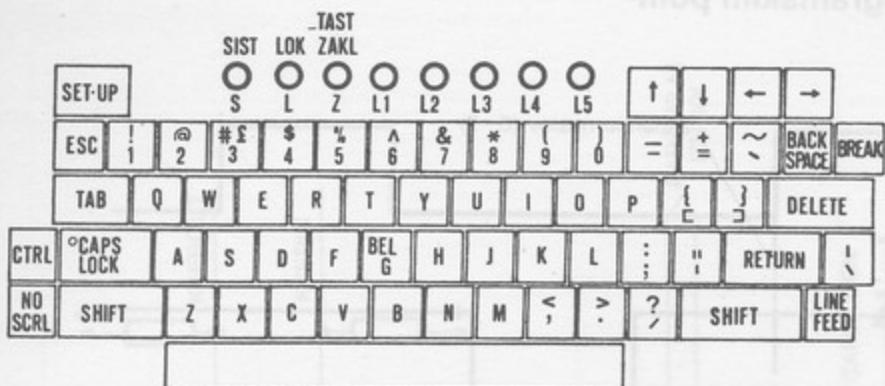
Tipkovnica ima dve vrsti V/I povezav: serijsko in paralelni. Paralelna povezava je v vezju realizirana z zapahom LCH4, v katerega procesor paralelno vpiše kodo za znak s signalom WR. Ta povezava zahteva drugo programsko opremo, ki jo v naši aplikaciji nismo uporabili. Zaradi tega integrirano vezje U7 (LCH4) ni vstavljen.

Vmesnika BOUT in BIN (U11) sta vezji z odprtim kolektorjem. Izhodni P25 iz tastature preko vmesnika BOUT generira izhodni signal, ki po želi KSEROUT pošlje znak v KLT. Ukaz iz KLT pa sprejme procesor preko vmesnika BIN in vhoda INT. Časovni potek obeh signalov je narisan v poglavju 2 tega priročnika.

Izjava:

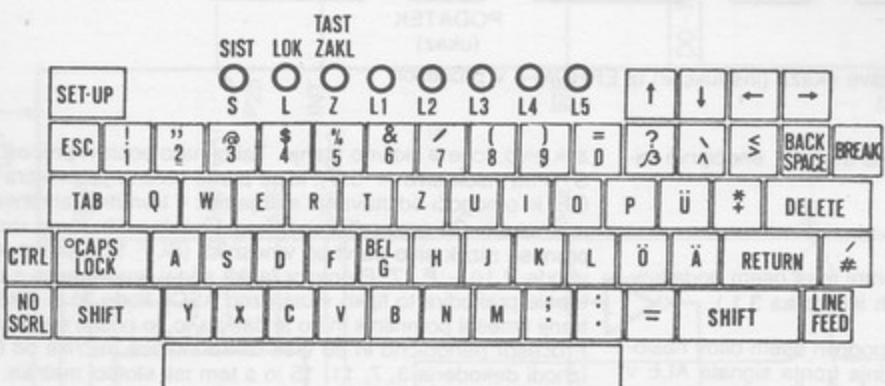
V skladu z Zakonom o avtorski pravici, navodil ni dovoljeno prevesti, razmnožiti ali jih izročiti tretji osebi v uporabo.

Nosilec avtorskih pravic glede navodil je GORENJE TGO, Titovo Velenje.

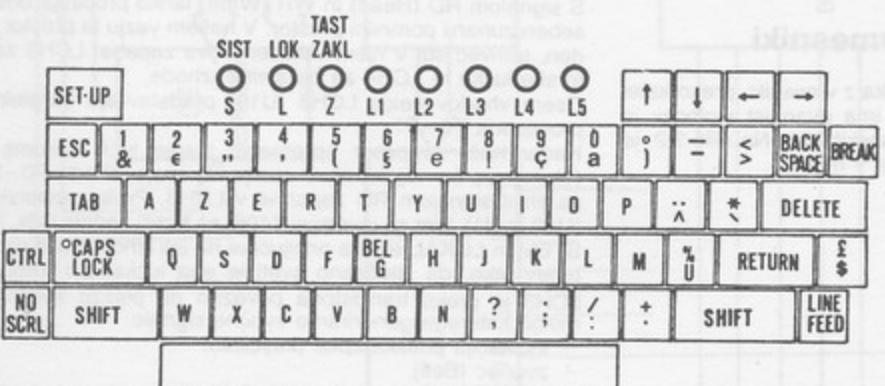
PF1	PF2	PF3	PF4
7	8	9	-
4	5	6	*
1	2	3	ENTER
0	.		

AMERIŠKA QWERTY

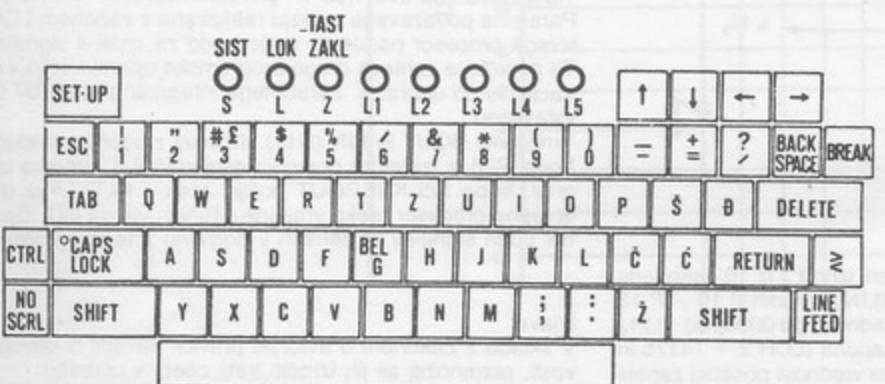
PF1	PF2	PF3	PF4
7	8	9	-
4	5	6	*
1	2	3	ENTER
0	.		

NEMŠKA QWERTZ

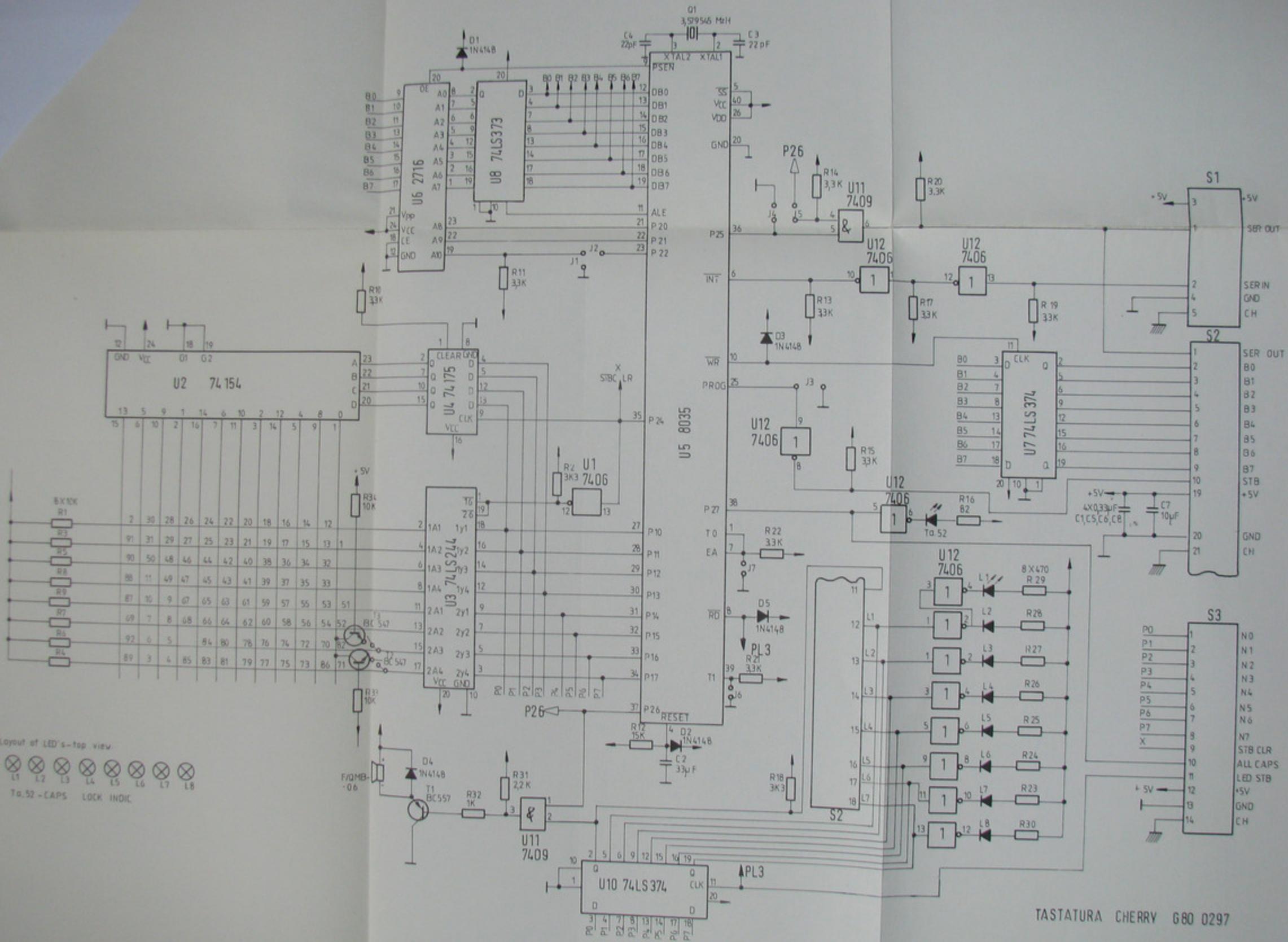
PF1	PF2	PF3	PF4
7	8	9	-
4	5	6	*
1	2	3	ENTER
0	.		

FRANCOSKA AZERTY

PF1	PF2	PF3	PF4
7	8	9	-
4	5	6	*
1	2	3	ENTER
0	.		

JUGOSLOVANSKA QWERTZ

348470

rek - do tiskara tito velenje